

Apunt Jurídic. Marta Montserrat

EL *GOLD PLATING*: QUÈ ÉS I COM POT AFECTAR LES EMPRESES

En els darrers anys, la simplificació normativa i la reducció de càrregues administratives s'han convertit en una de les principals preocupacions de les institucions europees i de les organitzacions empresarials.

Es parla de *gold plating* quan, en incorporar una directiva europea a la normativa interna, un Estat afegeix obligacions, requisits, tràmits o controls que van més enllà del que exigeix la Unió Europea.

A la pràctica, això pot provocar que una empresa espanyola hagi de complir més exigències que una empresa d'un altre Estat membre, tot i que totes dues estiguin subjectes a la mateixa normativa europea de base.

No tota regulació addicional es pot considerar necessàriament negativa. En alguns casos, els Estats poden establir mesures més exigents per protegir interessos generals. El problema apareix quan aquestes obligacions addicionals no estan prou justificades, no són proporcionades o generen una càrrega excessiva per a les empreses.

Com afecta les empreses?

El *gold plating* pot tenir un impacte directe sobre l'activitat de les empreses, ja que sovint es tradueix en un augment dels tràmits administratius i de les obligacions documentals, així com en un increment dels costos associats al compliment normatiu. Aquesta major càrrega reguladora obliga les empreses a destinar més temps i recursos a tasques administratives, pot endarrerir l'inici o el desenvolupament de determinats projectes i, en alguns casos, generar situacions d'inseguretat jurídica derivades de la complexitat o de la manca de claredat de la normativa aplicable. Tot plegat pot repercutir negativament en la competitivitat de les empreses espanyoles respecte de les d'altres Estats membres de la Unió Europea que estan sotmeses a un marc regulador menys exigent. Aquest impacte resulta especialment significatiu en el cas de les petites i mitjanes empreses, que, per la seva dimensió, acostumen a disposar de menys recursos humans, tècnics i econòmics per assumir aquestes càrregues administratives.

A Espanya, aquesta qüestió té una especial rellevància per la complexitat del sistema normatiu i per la coexistència de regulacions europees, estatals, autonòmiques i locals.

En alguns àmbits, la transposició de directives europees ha incorporat requisits addicionals o procediments més exigents que els previstos inicialment per la normativa europea. A això s'hi poden afegir duplicitats, diferències territorials i una elevada càrrega documental.

Tot plegat pot dificultar l'activitat empresarial i generar desigualtats competitives dins del mercat únic europeu.

Cap a una regulació més simple i proporcionada

La Unió Europea ha situat la simplificació normativa entre les seves prioritats, amb l'objectiu de reforçar la competitivitat i facilitar el compliment de les normes.

Aquesta nova orientació europea aposta per una regulació més eficient, clara i proporcionada, basada en la reducció de les obligacions d'informació que no aporten un valor afegit, l'eliminació de duplicitats administratives i la revisió d'aquelles normes que generen càrregues excessives per a les empreses. Igualment, es pretén millorar la qualitat de la regulació mitja

El *gold plating*: què és i com pot afectar les empreses

En els darrers anys, la simplificació normativa i la reducció de càrregues administratives s'han convertit en una de les principals preocupacions de les institucions europees i de les organitzacions empresarials.

Es parla de *gold plating* quan, en incorporar una directiva europea a la normativa interna, un Estat afegeix obligacions, requisits, tràmits o controls que van més enllà del que exigeix la Unió Europea.

A la pràctica, això pot provocar que una empresa espanyola hagi de complir més exigències que una empresa d'un altre Estat membre, tot i que totes dues estiguin subjectes a la mateixa normativa europea de base.

No tota regulació addicional es pot considerar necessàriament negativa. En alguns casos, els Estats poden establir mesures més exigents per protegir interessos generals. El problema apareix quan aquestes obligacions addicionals no estan prou justificades, no són proporcionades o generen una càrrega excessiva per a les empreses.

Com afecta les empreses?

El *gold plating* pot tenir un impacte directe sobre l'activitat de les empreses, ja que sovint es tradueix en un augment dels tràmits administratius i de les obligacions documentals, així com en un increment dels costos associats al compliment normatiu. Aquesta major càrrega reguladora obliga les empreses a destinar més temps i recursos a tasques administratives, pot endarrerir l'inici o el desenvolupament de determinats projectes i, en alguns casos, generar situacions d'inseguretat jurídica derivades de la complexitat o de la manca de claredat de la normativa aplicable. Tot plegat pot repercutir negativament en la competitivitat de les empreses espanyoles respecte de les d'altres Estats membres de la Unió Europea que estan sotmeses a un marc regulador menys exigent. Aquest impacte resulta especialment significatiu en el cas de les petites i mitjanes empreses, que, per la seva dimensió, acostumen a disposar de menys recursos humans, tècnics i econòmics per assumir aquestes càrregues administratives.

A Espanya, aquesta qüestió té una especial rellevància per la complexitat del sistema normatiu i per la coexistència de regulacions europees, estatals, autonòmiques i locals.

En alguns àmbits, la transposició de directives europees ha incorporat requisits addicionals o procediments més exigents que els previstos inicialment per la normativa europea. A això s'hi poden afegir duplicitats, diferències territorials i una elevada càrrega documental.

Tot plegat pot dificultar l'activitat empresarial i generar desigualtats competitives dins del mercat únic europeu.

Cap a una regulació més simple i proporcionada

La Unió Europea ha situat la simplificació normativa entre les seves prioritats, amb l'objectiu de reforçar la competitivitat i facilitar el compliment de les normes.

Aquesta nova orientació europea aposta per una regulació més eficient, clara i proporcionada, basada en la reducció de les obligacions d'informació que no aporten un valor afegit, l'eliminació de duplicitats administratives i la revisió d'aquelles normes que generen càrregues excessives per a les empreses. Igualment, es pretén millorar la qualitat de la regulació mitja

Apunt Laboral. Montse Cerqueda

LA INCAPACITAT PERMANENT NO RECONeix AUTOMÀTICAMENT UN 33% DE DISCAPACITAT

Tenir reconeguda una incapacitat permanent total, absoluta o una gran incapacitat no suposa obtenir automàticament un grau administratiu de discapacitat del 33%. Encara que la legislació equipés aquestes situacions a una discapacitat igual o superior al 33% en determinats àmbits, aquesta equiparació no és general i no permet accedir de manera automàtica a tots els drets i ajudes prevists per a les persones amb discapacitat. La incapacitat permanent, reconeguda per l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS), valora la capacitat de la persona per a treballar, mentre que el grau de discapacitat és determinat pels òrgans competents de les comunitats autònomes mitjançant un procediment específic que analitza l'impacte de les limitacions en la vida diària i la participació social.

L'equiparació legal té importants efectes en l'àmbit laboral. Les persones amb incapacitat permanent total, absoluta o gran incapacitat són considerades persones amb discapacitat a l'efecte d'ocupació, la qual cosa els permet beneficiar-se de la protecció enfront de la discriminació, sol·licitar ajustos raonables en el lloc de treball i computar per a la quota de reserva del 2% de persones treballadores amb discapacitat en empreses de 50 o més emps/as. Així mateix, la normativa de l'IRPF reconeix aquesta equiparació per a aplicar determinats beneficis fiscals, com el mínim per discapacitat de la persona contribuent.

No obstant això, aquesta equiparació no substitueix al certificat oficial de discapacitat, per la qual cosa no permet accedir automàticament al contingent reservat per a persones amb discapacitat en les oposicions, obtenir una targeta d'estacionament, acreditar mobilitat reduïda, accedir a prestacions per dependència o beneficiar-se d'aquelles ajudes que exigeixin expressament un grau de discapacitat reconegut per la comunitat autònoma. En conseqüència, els qui necessitin acreditar un percentatge de discapacitat per a accedir a determinats drets o prestacions hauran de sol·licitar el seu reconeixement davant l'òrgan competent de la seva comunitat autònoma.

LA INCAPACITAT PERMANENT NO RECONeix AUTOMÀTICAMENT UN 33% DE DISCAPACITAT

Tenir reconeguda una incapacitat permanent total, absoluta o una gran incapacitat no suposa obtenir automàticament un grau administratiu de discapacitat del 33%. Encara que la legislació equipés aquestes situacions a una discapacitat igual o superior al 33% en determinats àmbits, aquesta equiparació no és general i no permet accedir de manera automàtica a tots els drets i ajudes prevists per a les persones amb discapacitat. La incapacitat permanent, reconeguda per

L'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS), valora la capacitat de la persona per a treballar, mentre que el grau de discapacitat és determinat pels òrgans competents de les comunitats autònomes mitjançant un procediment específic que analitza l'impacte de les limitacions en la vida diària i la participació social.

L'equiparació legal té importants efectes en l'àmbit laboral. Les persones amb incapacitat permanent total, absoluta o gran incapacitat són considerades persones amb discapacitat a l'efecte d'ocupació, la qual cosa els permet beneficiar-se de la protecció enfront de la discriminació, sol·licitar ajustos raonables en el lloc de treball i computar per a la quota de reserva del 2% de persones treballadores amb discapacitat en empreses de 50 o més empleats/as. Així mateix, la normativa de l'IRPF reconeix aquesta equiparació per a aplicar determinats beneficis fiscals, com el mínim per discapacitat de la persona contribuent.

No obstant això, aquesta equiparació no substitueix al certificat oficial de discapacitat, per la qual cosa no permet accedir automàticament al contingent reservat per a persones amb discapacitat en les oposicions, obtenir una targeta d'estacionament, acreditar mobilitat reduïda, accedir a prestacions per dependència o beneficiar-se d'aquelles ajudes que exigeixen expressament un grau de discapacitat reconegut per la comunitat autònoma. En conseqüència, els qui necessitin acreditar un percentatge de discapacitat per a accedir a determinats drets o prestacions hauran de sol·licitar el seu reconeixement davant l'òrgan competent de la seva comunitat autònoma.

Apunt Fiscal. Joan Viaña

DONACIONS PER CAUSA DE MORT AMB LLIURAMENT DE PRESENT

S'ha publicat la Llei 11/2026, de 9 de juliol, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic (DOGC núm. 9706, de 13 de juliol), i entre moltes mesures que estableix o modifica vull fer menció a la supressió de l'art. 632-1,4 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que establia que a aquestes donacions els eren aplicables les reduccions pròpies de les donacions i no les corresponents a les successions.

Això vol dir que, amb aquesta supressió, es dona un pas més per poder efectuar donacions amb vida, però aplicant la normativa de l'impost sobre successions, que es molt més beneficiosa, i a més, de retruc, el donant queda exonerat de tributar en casos d'immobles o actius financers, per la plusvàlua generada derivada de la diferència entre el valor d'adquisició i el valor de transmissió.

La Direcció General de Tributs i Joc del Departament d'Economia i Finances ha actuat amb rapidesa i ha emès la resolució 3/2026 en la que deroga interpretacions anteriors, i admet l'aplicació de l'impost sobre successions i donacions a tot l'àmbit; és a dir: fet imposable, reduccions, quota tributària, acreditació i obligacions formals.

Cal tenir en compte que aquesta donació per causa de mort serà acumulable a la successió que es produeixi a la mort del causant sempre que entre la donació i la successió no hagi transcorregut un termini superior a quatre anys.

Compte també per què aquest tipus de donació queda supeditada a la premoriència del donant envers al donatari i que també el donat pot revocar la.

Es tracta en definitiva, no d'una mesura que s'hagi d'aplicar amb caràcter general, però que en alguns casos concrets pot tenir importants beneficis fiscals i no es incompatible amb opcions com reserva d'usdefruit, etc.

Apunt FLC.

LA FUNDACIÓ LABORAL DE LA CONSTRUCCIÓ DE CATALUNYA VA INAUGURAR LA REHABILITACIÓ DE LA RÈPLICA DE LES ESCOLES DE LA SAGRADA FAMÍLIA, AL CENTRE DE FORMACIÓ DE BADALONA

Coincidint amb la commemoració de l'Any Gaudí, declarat per la Generalitat de Catalunya durant 2026, la Fundació Laboral de la Construcció de Catalunya va inaugurar la rehabilitació de la rèplica de les Escoles Parroquials de la Sagrada Família, que es van construir l'any 2001, ubicades a les instal·lacions del Centre de Formació de l'entitat paritària a Badalona.

Aquesta és una construcció singular, considerada un exemple de la relació entre la geometria i el volum, que va ser concebuda com un banc de proves o exercici pràctic previ al trasllat que es va produir de les autèntiques Escoles de la Sagrada Família d'Antoni Gaudí, i que formen part del recinte de la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona; es va dur a terme de manera fidedigna i artesanal, tal com després s'hauria d'executar a Barcelona, per al correcte trasllat de les Escoles originals l'any 2002. La seva construcció, realitzada amb tècniques de construcció no habituals, la converteixen en una obra d'especial rellevància i significat.

A l'acte hi van ser presents, per part de la Generalitat de Catalunya, el conseller d'Empresa i Treball, Miquel Sàmper; el secretari de Treball, Paco Ramos; la directora general de Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral, Núria Gilgado; el director del Servei Públic d'Ocupació Catalunya, Francesc Castellana; el director del Consorci per a la Formació Contínua, Lluís Font, i la directora de l'Institut Català de Seguretat i Salut, Maribel Valenzuela. Així mateix, es va comptar amb el secretari general d'UGT Catalunya, Camil Ros, la secretària general de CCOO Catalunya, Belén López, i la secretària general de la UGT FICA Catalunya, Antonia Fuentes.

Per part de la Fundació Laboral de la Construcció de Catalunya, hi van assistir el seu president i president de CNC-FOCONTA, Gregori Salvat; la seva vicepresidenta i secretària general de CCOO de l'Hàbitat Catalunya, Isabel Gutiérrez; la seva vicepresidenta i secretària del sector construcció i mineria de la UGT FICA Catalunya, Juani Arenas; així com representants de les organitzacions empresarials i sindicals del sector de la construcció a Catalunya. De l'àmbit estatal, hi van acudir el president de la Fundación Laboral de la Construcción i de la CNC, Pedro Fernández Alén; el vicepresident de la FLC i secretari general de CCOO del Hábitat, Daniel Barragán; i el secretari d'acció sindical de la UGT FICA, José Antonio Pasadas.

La clausura va anar a càrrec del conseller d'Empresa i Treball, **Miquel Sàmper**, qui va destacar que "aquesta rehabilitació recupera una manera d'entendre la formació, el treball i el progrés". "Aquest espai ens recorda que darrere de qualsevol gran projecte hi ha sempre

coneixement, esforç, formació i compromís col·lectiu", va destacar. El conseller també va posar en valor la tasca de la Fundació Laboral de la Construcció.

"La formació és una de les millors polítiques que podem fer. Gaudí ho tenia clar i nosaltres també", va assegurar.

Davant de mig centenar de personalitats, entre autoritats d'entitats i de les organitzacions més representatives del sector, l'acte inaugural va estar dirigit per la gerent de la Fundació Laboral de la Construcció de Catalunya, **Lucía López**, qui va explicar la història i els antecedents de les Escoles i el motiu pel qual es va realitzar la rèplica al Centre de Formació i la seva actual rehabilitació.

A continuació, **Gregori Salvat** (CNC-FOCONTA), durant les seves paraules de benvinguda, va voler posar en valor el "creixement" que ha experimentat l'entitat paritària catalana, que el 2025 va aconseguir formar més de 13.000 persones, "fet que reflecteix l'esforç de la Fundació per la professionalització del sector, atraient nous perfils professionals".

Així mateix, en el seu discurs, **Isabel Gutiérrez** (CCOO del Hábitat Catalunya), després de recordar el treball que es realitza a l'entitat paritària del sector "per a l'atracció de talent davant la necessitat de captació de joves i dones a la construcció", va manifestar: "Avui es completa un moment molt especial, entre el passat, el present i el futur. El passat, per les persones que van començar aquest projecte; el present, per les persones que avui el veiem; i el futur d'aquesta entitat, amb les seves alumnes, els seus alumnes i docents que els han format per fer aquest projecte realitat".

En aquesta línia, **Juani Arenas** (UGT FICA Catalunya) va destacar que aquesta obra "no només té un valor patrimonial", sinó també un "valor formatiu" i va recordar que des de la Fundació Laboral de Catalunya "es treballa per a la dignificació del sector, la formació, la seguretat, les oportunitats i la incorporació de professionals qualificats, donant a la societat una imatge de sector de futur, innovadora i de compromís social".

Per la seva part, **Pedro Fernández Alén** (CNC), va valorar positivament el que va qualificar "d'afany" de la mateixa FLC de Catalunya "per dur a terme la rehabilitació d'aquest edifici", rèplica de les Escoles de la Sagrada Família. Així mateix, va voler ressaltar la "semblança" que existeix "entre aquestes escoles que Gaudí va construir, posant els seus propis recursos per formar els fills i filles dels treballadors, de la mateixa manera que es fa a la Fundación Laboral, que posa els recursos necessaris per formar, gratuïtament, treballadors del sector", després de destacar el treball realitzat pel mateix alumnat de l'entitat per al desenvolupament i finalització d'aquest projecte. "En construcció, des del primer peó que entra en obra fins a l'últim enginyer fa seva la frase de 'Això ho he construït jo', per la qual cosa és important que avui se sàpiga que això ho ha fet la Fundación Laboral".

Seguidament, **Daniel Barragán** (CCOO del Hábitat) va remarcar en la seva intervenció que la Fundación Laboral de la Construcción ha suposat un abans i un després a nivell de

coordinació i cohesió del sector. Va posar en valor el paper de la formació de qualitat i la prevenció de riscos laborals per continuar lluitant contra la sinistralitat i va destacar les dades formatives de l'any 2025 i de 2026 a nivell estatal i un 2027 que promet per la quantitat de projectes que hi ha sobre la taula.

Des de la UGT FICA, **Jose Antonio Pasadas** va assenyalar que amb aquest acte de rehabilitació "habilitem i recuperem un espai per al sector al Centre de la FLC de Catalunya", que serveix per "coronar el projecte pel qual s'integren les Escoles definitivament en el dia a dia de la Fundación Laboral com un element d'inspiració i integració de passat, present i, sobretot, de futur: molt futur", va finalitzar.

Respecte a l'essència original

La rehabilitació de la rèplica de les Escoles de la Sagrada Família s'ha dut a terme respectant l'essència de la construcció original i preservant els elements que li confereixen el seu caràcter únic.

D'aquesta manera, les obres de rehabilitació s'han centrat, sobretot, en la coberta de l'edifici, realitzada per una empresa especialitzada a causa de la seva singular ondulació, i en l'interior de la mateixa, on han participat més de 150 alumnes de la Fundació Laboral de la Construcció de diferents certificats de professionalitat de les famílies d'Edificació i Obra Civil i d'Electricitat i Energia -subvencionats pel Servei d'Ocupació de Catalunya i pel Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya-, així com de cursos de maquinària de moviment de terres -finançats pel Pla Estatal de Construcció-.

"Els alumnes han tingut l'oportunitat de participar en un projecte real, adquirint coneixements i habilitats en la interpretació, execució i conservació del patrimoni arquitectònic", va explicar la gerent de la FLC de Catalunya, Lucía López, que va destacar que aquest projecte "és un homenatge a les escoles taller i a la formació en els oficis, en el qual han participat empreses i persones treballadores, així com docents de l'entitat i alumnes, convertint-se en un autèntic espai d'aprenentatge i transmissió del coneixement". "Una iniciativa -va prosseguir- que reflecteix l'aposta de la Fundació per una formació pràctica que complementa l'aprenentatge teòric i reforça la preparació professional dels treballadors i treballadores del sector".

Reubicació i trasllat el 2022

L'any 1909, Gaudí va projectar i construir les escoles provisionals de la Sagrada Família, amb l'objectiu d'escolaritzar els nens del barri i els fills dels obrers que treballaven a l'obra.

Considerat un edifici modernista de Bé Cultural d'Interès Local (BCIL), està ubicat dins del solar del temple, originàriament situat a la cantonada dels carrers Sardenya i Mallorca.

L'edifici es caracteritza per l'enginyosa utilització de superfícies reglades –en aquest cas conegudes– que permeten construir un edifici resistent amb escassetat de materials.

Durant la guerra civil, les escoles van patir un incendi i van ser reconstruïdes al cap de dos anys, en plena guerra. Ja el 2002 van ser reubicades i traslladades al lateral del claustre del carrer Sardenya, per permetre la construcció de les naus. Es van restituir els materials originals de l'estructura de la coberta, que no s'havien pogut replicar durant l'actuació.

**FUNDACIÓN
LABORAL
DE LA CONSTRUCCIÓN**
Catalunya